

Потънали хора съ смъртта се боржтъ. Едни влачи водата, други се изправили на потънали коля, плачатъ, викатъ и пискътъ имъ цѣлата околностъ заглушава. Онѣзи които преминжли на среща, щомъ видѣли русситѣ по височинитѣ задъ грѣбътъ си, за да се избаватъ отъ настѣпванието имъ, тѣ запалили дѣскитѣ на моста и съ появлението на огъня, страхътъ на бѣжанцитѣ, останали отъ къмъ страната на русситѣ билъ още по ужасенъ. Моста гори и недостѣпенъ. Отдирѣ русси и никаква надѣжда за спасение нѣмало. — Турцитѣ напълно били увѣрени че русситѣ ще ги избиятъ до единъ. Струковъ обаче, никакво зло не имъ сторилъ.

Слѣдъ като избѣгна турската войска отъ срецния брѣгъ къмъ Харманлий, също и колята които бѣхж преминжли моста и, като се извѣстилъ Струковъ отъ плѣнниците турци, както и отъ нѣкои българе че отъ Харманлий пристигала турска войска, той веднага загасилъ моста, поставили сковани дѣски на изгорелата частъ, и на 5-й Ян. войницитѣ преминали, заловили телеграфа на станцията, счутили апарата, прекъснали телеграфическия съобщение между Пловдивъ и Одринъ, завзели 6 орждия, желѣзницата, пристигнала още войска, Струковъ испратилъ едно отдѣление съ майора Чулкова за Харманлий, въ същото врѣме се показалъ и отряда на Скобелева II който се съсредоточилъ врѣменно въ Търново-Сейменъ.

Завземанието на г. Хасково. Тукашнитѣ турци, ако и да сж чада и внуци на кържалиитѣ, обаче презъ врѣмето на войната особни звѣрства не извършили и българското население спокойно живѣло, спокойно ходило и никакъвъ страхъ нѣмало.

Презъ м. Юлий почнали да сковаватъ дървета на нѣколко мѣста изъ улицитѣ и женитѣ помислили, че правятъ касапница за мѣсо, нъ нѣкои по опитни казали: „марѣ, това не прилича на касапница, а на бѣсилка“. И дѣйствително, още вечерята докарали отъ станцията съ желѣза обковани селяни, съ обвинителна пресжда на гърдитѣ и веднага ги прикачили на вѣжето.

Не се изминавали два дни единъ слѣдъ други безъ да докаратъ и обѣсатъ нѣколцина селяни. Жени и дѣца съ страхъ вече излизали на вънъ, да не би да срѣщнатъ нѣкого, че го каратъ на бѣсилката. Презъ м. авг. обѣсили и нѣколцина